Олександр Блок

Шукаю звістки, чекаю зову...

Перекладач: Кирило Васюков

Шукаю звістки, чекаю зову,
Німіє небо, земля мовчазна,
На мить прокинулась моя промова, —
З-від ниви жовтої, о мить прекрасна!

Із відголосків тієї мови,
З нічного неба, з полів дрімотних,
Я марно мрію про зустріч нову,
Таку яскраву та епізодну.

Я жду — й переляк проймає знову,
Зоріє небо крізь німотіння...
Таємну змову зруйнує слово...
Помилуй, Боже, нічні створіння!

На мить змайнуло зі сна, зі схову,
Як відгук дальній моє волання.
Шукаю звістки, чекаю зову,
Та все триває землі мовчання.

7 липня 1901.